

[Jørgen Jensen.]

men også på længere sigt, man nu vil lægge for had, at det nu er dem, der ødelægges, dem, der misbruger og griner ad dem, der arbejder, når de selv kan få understøttelse. Det synes jeg man skulle fortælle til offentligheden er hr. Bays opfattelse, når man skal dele de arbejdsløse op, det var da meget interessant at få at vide.

Må jeg så sige til arbejdsministeren, at jeg ved ikke, om det var mig, der fortalte mig, eller om det var en fejlhøring, men jeg mente i hvert fald ikke, det var arbejdsformidlingskontorerne, der ikke rettede sig efter cirkulærer, men at det var arbejdsgiverne, som ikke var villige til at tage den tilbudte arbejdskraft. Det hænger også noget sammen med vor stilling til 26 ugers bestemmelsen, når vi siger, den helt skal væk, for det, vi ønsker, er at fjerne utrygheden for dem, der går langvarigt arbejdsløse. Så kan man sige, man ikke vil have den helt væk, men jeg tror, at selv om man siger 3 eller 4 år i stedet for de ordninger, som er i dag, kan utrygheden ligge der. Vi har jo tidligere i vor arbejdsløshedslovgivning haft andre formuleringer, jeg kan bare nævne, at vi jo tidligere i forbindelse med efteruddannelse havde en regel om, at når arbejdsløsheden var over en vis procent, var der mulighed for at få visse tilskud. Det, vi ønsker kontant, er, at ingen, der er arbejdsløs på grund af den nuværende krisetilstand, skal gå med den utryghed, og så er det hverken 3, 4 eller et andet antal år. Det hjælper ikke noget at sige til dem, der i dag rammes af arbejdsløshed, så længe den har det omfang, så længe samfundet ikke kan anvise dem andet arbejde — og kendsgerningen er jo, at uanset om vi tager akademikere eller arbejdere, om vi tager faglærte eller ufaglærte, kvinder eller mænd, så er der arbejdsløse alle vegne — at de skal omskoles, at der er nogle, som skal være arbejdsløse. Derfor siger vi: helt væk med de tidsbegrænsninger.

Så er der spørgsmålet om det sekteriske og hr. Gert Petersen, der var inde på farligheden i forslaget, men jeg vil godt tage noget andet op, og det er: hvordan afviser vi de borgerlige angreb? Vi er i en krisesituation for det kapitalistiske system, det, som forsvares af de borgerlige partier, hvor de ikke kan klare deres problemer, hvor det skaber

arbejdsløshed og tilbageslag. Vi har set en række angreb på de sociale ordninger herhjemme, og vi hører reaktionær tale hver eneste dag. I den situation burde arbejderklassen være i modoffensiven, men det er, ligesom man trækker sig tilbage og vil forsvare. Jeg tror kun, vi kan vise dem tilbage ved, at vi fremholder de krav, vi mener der er rigtige, og går til modoffensiv. Derfor synes jeg også, det er rigtigt, at vi stiller de forslag og heller ikke er bange for at sige, at det er vores principielle opfattelse, at ingen bør gå arbejdsløs og at, de som rammes af arbejdsløshed, i hvert fald ikke skal have nogen som helst utryghed over for morgendagen hverken økonomisk eller menneskeligt.

(Kort bemærkning).

Bay (FP):

Jeg har ikke spor imod, at mine ord om de unge også kommer ud, for heldigvis er der betydelig flere unge, der arbejder, end der er arbejdsløse.

Så skal jeg lige sige til hr. Kurt Hansens udtalelser om, at jeg bevægede mig i to lejre, alt afhængende af, hvor jeg var: ude på Burmeister & Wain udtrykte jeg sympati for de arbejdere, der kæmpede så hårdt for at bevare deres arbejdsplads. Ja, det betyder ikke, at jeg ikke har medlidenhed med og sympati for de mennesker, der på grund af systemet er blevet arbejdsløse. Jeg vil gerne have lov at fortælle, at jeg er jo så gammel, at jeg oplevede 1930ernes krise, og at jeg i 8 år i træk her i København var arbejdsløs 4-5 måneder hver vinter, og da fik jeg mindre end en fjerdedel af en ugeløn; det er bedre at sige det på den måde, så kan man bedre regne forskellen ud, end hvis jeg havde sagt det i kroner og øre. Jeg ønsker ikke, at det skal være sådan. Det var for dårligt dengang, men mulighederne var sikkert ikke større og anderledes, men jeg ønsker ikke at medvirke til, at der slet ingen forskel er i indtægten for dem, der går arbejdsløse, og dem, der arbejder, for der skabes noget usundt ved det, og der er noget usundt i gang. Men jeg vil gerne her også sige, sådan at det kan forstås: de, der bærer sig forkert ad i de lejre, udgør ikke større procenttal end alle andre grupper i Danmark, hvor der også er ringe mennesker, der bærer sig for-